Súd:	Okresný súd Partizánske
Spisová značka:	3C/183/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3216202179
Dátum vydania rozhodnutia:	14. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eduard Szabo
ECLI:	ECLI:SK:OSPE:2018:3216202179.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske, sudcom JUDr. Eduardom Szabom v právnej veci žalobkyne: R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom S.., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o., so sídlom J. Jesenského 69, Bánovce nad Bebravou, proti žalovanej: Nemocnica na okraji mesta, n. o., IČO: 45 736 316 so sídlom Nová nemocnica 511, Partizánske, zastúpená JUDr. Mário Keleti, so sídlom Hlavná ul. č. 36, Hnúšťa, za účasti intervenienta Generali Poisťovňa, a.s., IČO: 35 709 332, so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, zastúpený JUDr. Radko Petruňo, advokát so sídlom Tehelná 189, Zvolen, v konaní o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy v sume 2 000,-€ do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou dňa 30.06.2016 sa žalobkyňa domáha náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 €. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že dňa 24.05.2013 došlo k zraneniu jej druha C. B.. Žalobkyňa je toho názoru, že k zásahu do jej osobnostných práv došlo nielen O. S., ktorý bol za spôsobené zranenia zodpovedný, ale aj nesprávnym poskytnutím zdravotnej starostlivosti žalovanou. Druh žalobkyne nakoniec svojím zraneniam podľahol a zomrel. Žalobkyňa s jej druhom tvorili spoločnú domácnosť 35 rokov. Na základe podnetu syna žalobkyne zo dňa 28.04.2014 vykonal Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trenčín šetrenie. Z protokolov č. 480/2014 a č. 481/2014 zo dňa 28.07.2014 vyplýva, že neboli zistené nedostatky pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti. Z protokolu o vykonanom dohľade č. 825/2013 zo dňa 14.02.2014 vyplýva, že v priebehu dvojmesačnej hospitalizácie na OAIM žalovanej boli zistené nedostatky. Vzhľadom na to, Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (ďalej len „úrad“), pobočka Trenčín vydal rozhodnutie č. ZS 302/00003/2014/R zo dňa 28.07.2014, ktorým žalovanej uložil pokutu vo výške 750 €. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalovaná rozklad, ako opravný prostriedok, ale predsedníčka Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou rozklad žalovanej zamietla a rozhodnutie potvrdila dňa 04.08.2015. Vo svojom rozhodnutí predsedníčka úradu konštatovala, že zo strany žalovanej došlo k porušeniu ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. Žalobkyňa dňa 11.06.2014 podala trestné oznámenie na žalovanú. Trestné stíhanie bolo uznesením č. ČVS: ORP-189/VYS-PE-2014 zo dňa 24.08.2015 zastavené, nakoľko skutok ktorý sa stal nie je trestným činom. V odôvodnení rozhodnutia však bolo konštatované pochybenie lekárov žalovanej. V rámci trestného konania bol vyhotovený znalecký posudok č. 195/2015 zo dňa 09.08.2015, na základe ktorého znalecká organizácia považovala postup lekárov za non lege artis, keďže nevenovali dostatočnú pozornosť príznakom u druha žalobkyne. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že došlo k neposkytnutiu správnej zdravotnej starostlivosti, teda k postupu non lege artis, ktorého následkom došlo k významnému zhoršeniu zdravotného stavu pacienta.

Nesprávny postup žalovanej pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti bol konštatovaný aj v uznesení Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou č. Pv 303/14/3301-37 zo dňa 24.09.2015. Žalobkyňa očakávala, že jej druhovi bude riadne poskytnutá zdravotná starostlivosť, ktorá by jeho stav zlepšila a život mu predĺžila. Naopak nesprávne poskytnutou zdravotnou starostlivosťou zo strany žalovanej došlo k zhoršeniu stavu jej druha čo viedlo až k smrti. Vykonaným šetrením sa zistilo, že došlo k pochybeniu zo strany lekárov žalovanej, ale nepreukázalo sa, že by smrť druha žalobkyne bola v príčinnej súvislosti so zistenými pochybeniami. Žalobkyňa je toho názoru, že pracovníci žalovanej nevyužili všetky dostupné medicínske možnosti na záchranu života jej druha a keby sa zdravotná starostlivosť poskytne riadne mohlo sa predísť úmrtiu jej druha. Z tohto dôvodu došlo k porušeniu práva na ochranu osobnosti. Konaním žalovanej došlo k neoprávnenému zásahu do práva na súkromie žalobkyne. Stratou druha žalobkyňa stratila možnosť viesť rodinný a súkromný život so svojím dlhoročným partnerom. Medzi nimi boli silné sociálne a citové putá, tvorili fungujúcu rodinu, nebohý mal pozitívny vzťah aj s deťmi žalobkyne, kedy im nahrádzal biologického otca. Žalobkyňa prežíva pocity zúfalstva, smútku a úzkosti, zhoršil sa jej zdravotný stav. Žalobkyňa musela vyhľadať pomoc psychológa, jej stav vykazuje symptómy stredne ťažkej depresie a tento stav pretrváva už tri roky. Žalobkyňa si je vedomá, že sa ľudský život nedá peňažne oceniť, ale za primerané finančné zadosťučinenie považuje náhradu vo výške 20.000 €.

2. Dňa 02.09.2016 doručila žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou vyjadrenie k žalobe spolu s námietkou miestnej príslušnosti. Vo vyjadrení uviedla, že so žalobou v celom rozsahu nesúhlasí. Jednou z podmienok občiansko-právnej zodpovednosti za náhradu škody a nemajetkovej ujmy je protiprávny úkon. Žalovaná sa takéhoto úkonu nedopustila. Tvrdí, že pri liečení druha žalobkyne boli dodržané obvyklé liečebné postupy, liečba prebehla správne a zo strany žalovanej nedošlo k žiadnemu protiprávnemu úkonu, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku č. 195/2015 a odborného posudku MUDr. Gustava Škodáčka zo dňa 30.09.2013. Medzi vzniknutou škodou a protiprávnym úkonom musí byť príčinná súvislosť. Keďže neuznáva vykonanie protiprávneho úkonu k príčinnej súvislosti len v teoretickej rovine uvádza, že pri preklade dňa 19.07.2013 bol zdravotný stav druha žalobkyne primeraný, vhodný na preklad. V čase prekladu nebola u pacienta indikovaná žiadna intervencia a pľúca mal rozvinuté v celom rozsahu. Príčinou smrti bolo zlyhanie krvného obehu a dýchania pri rozsiahlom obojstrannom hnisavom zápale pľúc, ktorý vznikol ako oneskorená komplikácia, či oneskorený následok ťažkého úrazu hlavy a hrudníka, Z uvedeného vyplýva, že medzi tvrdenými porušeniami a úmrtím druha žalobkyne nemohla byť príčinná súvislosť a tvrdené porušenia nemohli mať za následok smrť druha žalobkyne. Zároveň uvádza, že napriek konštatovaným pochybeniam samotný úrad nemôže konštatovať, že postupom žalovanej došlo k poškodeniu pacienta. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, keď nepreukázala, že by k úmrtiu jej druha došlo nesprávne poskytnutou zdravotnou starostlivosťou zo strany žalovanej. Vzhľadom na uvedené žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania žalovanej v pomere 100%.

3. Vzhľadom na podanú námietku miestnej príslušnosti Okresný súd Bánovce nad Bebravou dňa 06.09.2016 vec postúpil tunajšiemu súdu o čom upovedomil aj účastníkov konania.

4. Dňa 21.11.2016 doručila žalobkyňa prostredníctvom jej právneho zástupcu vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného v ktorom uviedla, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej. Skutočnosť, že sa žalovaná dopustila protiprávneho úkonu bola konštatovaná v rozhodnutí úradu č. ZS 302/00003/2014/R zo dňa 28.07.2014, ktoré bolo potvrdené predsedníčkou úradu a jej rozhodnutím zo dňa 04.08.2015. Táto skutočnosť bola konštatovaná aj v znaleckom posudku č. 195/2015. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a ujmou konštatuje, že v znaleckom posudku sa uvádza, že následkom pochybenia došlo k významnému zhoršeniu zdravotného stavu pacienta. Z uvedeného vyplýva existencia príčinnej súvislosti. V danej veci poukázala na rozhodovaciu činnosť súdov, konkrétne rozhodnutia OS Topoľčany sp. zn. 4C/14/2009, KS v Nitre sp. zn. 25Co/18/2013 a OS Trnava sp. zn. 36C/77/2008. Žalobkyňa je presvedčená, že v prípade využitia všetkých dostupných prostriedkov mohlo dôjsť k záchrane života jej druha. Žalobkyňa identifikuje protiprávny úkon žalovanej a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom žalovanej a následkom aj v tom, že včasné nevykonania jedného zákroku vylúčilo alebo oslabilo možnosť vykonania a účinok zákroku, ktorý bol vykonaný následne. V neposlednom rade uvádza, že uplatnenie trestnoprávnej zodpovednosti nevylučuje súčasné uplatnenie právnej ochrany osobnosti v občianskom práve.

5. Dňa 13.02.2017 doručila žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k vyjadreniu žalobkyne v ktorom uviedla, že k od času prvotnej hospitalizácie druha žalobkyne po jeho prevoz zo zariadenia došlo k zásadnému zlepšeniu zdravotného stavu pacienta, jeho stav bol stabilizovaný. Zo znaleckého posudku vyplýva, že nie je možné konštatovať, že údajné pochybenia žalovanej priamo viedli k úmrtiu druha žalobkyne, a nie je možné konštatovať, či pri inom liečebnom postupe by došlo k zmene klinického vývoja pacienta. Zo znaleckého posudku vyplýva, že smrť pacienta nastala v príčinnej súvislosti s úrazom, za ktorý žalovaná nie je zodpovedná. Pokiaľ ide o poukazovanú rozhodovaciu prax súdov konštatuje, že súd nimi nie je viazaný a nemožno ju použiť vzhľadom na rozdielny skutkový stav. Tvrdenia žalobkyne ohľadom zhoršovania stavu a následkov sú neodbornými špekuláciami bez podpory v zdravotnej dokumentácii a v dôkazoch, ktoré doložila. Vzhľadom na uvedené žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

6. Dňa 27.02.2017 doručila žalobkyňa návrh na vykonanie dôkazov - výsluch svedka G. E. a I. V..

7. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní dňa 09.05.2017 uviedla, že sa pridržiava v celom rozsahu všetkých písomných podaní žalobkyne a v zastúpení žalobkyne uplatňuje nárok na nemajetkovú ujmu z titulu zásahu do jej práva na ochranu súkromia, do ktorého bolo zasiahnuté protiprávnym konaním žalovanej. Protiprávnosť konania vidí v predložených listinných dôkazoch, najmä v rozhodnutí Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo 04.08.2015, v Protokole č. 825/2013 zo dňa 14.02.2014, v ktorých bolo konštatované, že žalovaná porušila § 4 ods. 3 Zák. č. 576/2004, taktiež v Uznesení OR PZ Partizánske z 24.08.2015, Uznesení OP Bánovce nad Bebravou z 24.09.2015, z ktorých vyplýva, že napriek tomu, že nebolo možné vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť voči konkrétnemu pracovníkovi žalovanej, v rámci trestného konania bolo zistené závažné odborné pochybenia, ku ktorým došlo zo strany žalovanej. V nadväznosti na dupliku žalovanej, žalobkyňa uvádza, že táto očakávala od žalovanej poskytnutie zdravotnej starostlivosti využitím všetkých dostupných medicínskych možností na záchranu života druha žalobkyne. Toto jej očakávanie nebolo v rozpore so zákonom zo strany žalovanej naplnené a žalobkyňa je presvedčená, že aj v dôsledku protiprávneho konania žalovanej, ktoré bolo doposiaľ nepochybne preukázané, došlo k úmrtiu. Tak, ako uvádza žalovaná, že z pitevného protokolu má vyplývať, že bezprostrednou príčinou smrti bolo zlyhanie krvného obehu a dýchania pri rozsiahlom obojstrannom hnisavom zápale pľúc, tak z vykonaného dokazovania vyplýva, že práve nedostatočným poskytnutím zdravotnej starostlivosti došlo k takému zhoršeniu zdravotného stavu pacienta, ktorý bol následne príčinou jeho smrti. Poukazuje, že Rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou jednoznačne konštatuje, že nebola vykonávaná RTG kontrola na hrudníku v dostatočných intervaloch a drenáž hrudníka odporučená hrudným chirurgom dňa 28.06.2013 bola realizovaná oneskorene až 03.07.2013. Predkladá súdu, aj protistrane, Nález prof. Haruštiaka, ktorý uvedené odporúčal. Žalobkyňa má za to, že aj zo znaleckého posudku vyplývajú uvedené porušenia, aj keď jednoznačnú príčinnú súvislosť lekárski odborníci sa neodvážili konštatovať, nakoľko má za to, že posudzovanie naplnenia znakov zásahu do práva na ochranu súkromia je právna otázka, ktorú posudzuje súd a v súlade s princípom právnej istoty garantovaným právnymi predpismi má za to, že aj keď bolo trestné stíhanie zastavené a aj napriek tomu, že nebolo jednoznačne možné zaujať stanovisko, či v prípade poskytnutia zdravotnej starostlivosti v súlade so zákonom by druh žalobkyne bol teraz žil, nevyužitím dostupných medicínskych možností na záchranu jeho života došlo k zásahu do práv žalobkyne. Žalobkyňa doposiaľ prežíva traumu zo straty najbližšieho človeka, s ktorým práve v deň úrazu mala osláviť 35. výročie vzťahu, prežíva stavy úzkosti, depresie, potrebuje terapeutickú pomoc. Okrem potvrdení, ktoré súdu predložili, predkladá aj ďalšiu správu zo dňa 04.04.2017.

8. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 09.05.2017 uviedla, že sa stotožňuje s tým, čo uviedla jej advokátka. Bola rozvedená s tromi deťmi a nebohý bol človek, ktorý sa na tri deti chytil. Mali 35. ročné výročie, čo spolu žili a práve v tento deň sa stal úraz. Ona a jej deti videli v tomto človeku pravého otca jej detí, pretože ich biologický otec im robil iba zle. Taktiež matka nebohého mala veľmi rada ju a jej deti. Po smrti nebohého v noci nespávala, pojedla toľko pilúl a potom musela navštíviť aj psychologičku s ohľadom na zdravotný stav, lebo zostala sama so psíkom a ten ju držal pri živote. V každom kúte jej chýba, lebo mali veľmi dobrý vzťah. Keď bola nebohého v nemocnici v Partizánskom na JIS-ke pozrieť, tak je jej až ťažko, keď má pred očami tento obraz. Čudovala sa, prečo takýto ťažký pacient preložený na ARO. Prosila primára MUDr. Krbušika, aby pomohol nebohému a potom syn vybavil v Bratislave u MUDr. Haruštiaka, že bude prevezený do Bratislavy. Najprv MUDr. Krbušik povedal, že je schopný prevozu do Bratislavy, ale nakoniec prevoz nepovolil. 56 dní ho v Partizánskom držali, nič sa nezlepšovalo, mali sa snažiť, keď neboli schopný pomôcť, dať ho na lepšie pracovisko. Následne syn dal podnet úradu a potom vybavili

chirurgické oddelenie Trenčín. Prosila MUDr. Krbušika, aby previezli nebohého do Trenčína a MUDr. Krbušik povedal, že by prevoz povolil v prípade, ak stiahne podnet, čo dala úradu. Nepovolil prevoz a dal nebohého na pľúcne infekčné oddelenie do Trenčína a z ARA v Partizánskom ho dal do Trenčína na toto oddelenie, kde neboli ani prístroje. Následne má problémy s vysokým tlakom, hustou krvou a aritmiou a to v dôsledku úmrtia. Na riedenie krvi berie Varfarin a ešte berie lieky na vysoký tlak a aritmiu. Všetky tieto lieky berie až odkedy nebohý zomrel. Aj zajtra ide na krv, lebo to chodí teraz každý mesiac na odber krvi. S nebohým boli na seba viazaní až príliš, preto ju jeho smrť zasiahla. Naviac, keď on zomrel ako 57-ročný. Ju už teraz nič nebaví. Nemôže ani spávať. Kupuje si aj bylinky na spanie, aby sa mohla vyspať.

9. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 09.05.2017 uviedol, že sa pridržiava obidvoch vyjadrení, ktoré zaslal súdu a má za to, že súd svoju pozornosť musí zamerať na skutočnosť, že tvrdenou príčinou žiadaného odškodňovaného následku je úmrtie nebohého. Treba teda očistiť pozornosť od očakávaní, ktoré sa mohlo týkať iba človeka, ktorému bola zdravotná starostlivosť poskytnutá, t.j. iba nebohého. Tvrdí, že k žiadnemu protiprávnemu úkonu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti nedošlo. Je potrebné uviesť, že protiprávny úkon musí byť objektívne spôsobilý privodiť tvrdený následok. V tomto smere tvrdí, že táto skutočnosť preukázaná nebola, práve naopak, aj keď znalecký posudok zadávateľa OR PZ Partizánske možno posudzovať iba ako listinný dôkaz, z jeho záverov jednoznačne vyplýva, že úmrtie nebohého bolo náhle a spojené s oneskorenou reakciou na vzniknutý pracovný úraz. Znalci jednoznačne vylúčili, že by poskytovanie zdravotnej starostlivosti malo súvis s úmrtím. Nebohý odchádzal do Fakultnej nemocnice Trenčín v dobrom a stabilizovanom stave a nie je daná ani vecná, ani časová súvislosť medzi poskytovaním zdravotnej starostlivosti v Partizánskom a neskorším úmrtím v NsP Ilava. Dôkazná povinnosť zaťažuje žalobcu a má za to, že v tomto smere to nebolo preukázané.

10. Na pojednávaní dňa 09.05.2017 bola vypočutá svedkyňa I. V., nar. XX.XX.XXXX. Na otázku súdu uviedla, že prvýkrát bola navštíviť nebohého keď bol preložený na ARO, chodila tam spolu so žalobkyňou rozprávala sa osobne s primárom o priebehu liečby, informovala sa čo je potrebné nebohému zakúpiť. K poskytovaniu zdravotne starostlivosti uviedla, že ju šokovalo, že na ARE nemali ventiláciu, sieťky na oknách, lietali tam muchy mäsiarky, okná boli otvorené, ležali tam pacienti so zoslabenou imunitou. Bola robená hrudná drenáž nebohému. Z hrudníka nebohého bola zavedená hadica do 5 litrového pohára a s týmto sa nikde nestretla, kde pracovala. Teda neboli dodržané podľa nej hygienické podmienky. Keď prosila zdravotné sestry, aby nebohému zabandážovali nohy, tak to neurobili a urazili sa a potom mal na pätách hlboké preležaniny. Prosila o antidekubitové prostriedky, ale zdravotné sestry sa urazili. Raz našli nebohého sedieť v kresle napriek tomu, že mal zlomené rebrá a hrudnú drenáž. Bradu mal v úrovni kolien, takmer spadol. Keď mu chcela pomôcť, aby nespadol, sestričky sa urazili a poslali ich von. Nemal čo sedieť, ale mal byť na posteli. Snažila sa pomôcť zabezpečiť prevoz nebohého na vyššie odborné pracovisko prof. Haruštiakovi do Bratislavy a pán primár Krbušik to nepovolil. Naopak, bola svedkom, ako na chodbe žalobkyni odmietol prevoz, že nebohý nie je prevozuschopný. Následne sa snažila iným spôsobom vybaviť pomoc u MUDr. Guštafíka, ten pomohol previesť nebohého na traumatické oddelenie do Trenčína. Telefonoval aj s primárom Krbušikom, bolo treba dať len sanitku na prevoz pacienta a aj to pán primár Krbušik zmaril. Pýtal sa žalobkyne, či ona stiahne sťažnosť na úrade a keď mu povedala, že žalobkyňa sa musí poradiť so synom, tak MUDr. Krbušik ho preložil na oddelenie pľúcnych a tuberkulóznych chorôb v Trenčíne. Taktiež nemocnica Partizánske ignorovala doporučenie MUDr. Haruštiaka ohľadne odsávania výpotku z pľúc. Na otázku súdu odpovedala, že smrť nebohého zasiahla žalobkyňu veľmi zle. Utrpenie sa jej predstavuje v snoch. Je jej smutno, chýba jej. Má boľavé spomienky. Na otázku právneho zástupcu žalovanej uviedla, že pozná osobne prof. Haruštiaka, uňho pracovala a požiadala ho o pomoc. V súčasnosti pracuje v kúpeľoch Bojnice ako ambulantná sestra. Mala veľakrát možnosť hodnotiť zdravotný stav pacienta a to na pracovisku Bratislava - Ružinov, ARO Trenčín. Lekársky stav nikdy nehodnotila, pretože to môže robiť iba lekár.

11. Na pojednávaní dňa 19.09.2017 bol vypočutý svedok I. E., nar. XX.XX.XXXX. Uviedol, že je synom žalobkyne. Keď mal 7 - 8 rokov, jeho mama sa rozviedla s jeho biologickým otcom a po čase sa zoznámila s nebohým, s ktorým celých 35 rokov zdieľali jednu domácnosť. Mama sa nechcela vydávať, preto žili ako druh a družka. Nebohý sa vždy snažil zabezpečiť finančný chod domácnosti, bol živiteľom rodiny, čo sa mu vlastne stalo osudným, pretože v to ráno, keď odchádzal z domu, to bolo v deň ich 35. výročia spolužitia, s tým, že on povedal matke, že sa ide spýtať na nejakú prácu. Mama celý deň čakala otčima a až o 17:00 hod. poobede sa dozvedela od polície o nešťastí, ktoré sa stalo otčimovi. Aj pre neho bol nebohý ako otec, mali veľmi dobrý vzťah a takýto dobrý vzťah mali on, jeho súrodenci, aj mama s rodinou nebohého u jeho mamy na Morave, vlastne prežil celé detstvo. Pre mamu strata

bola hroznou udalosťou a to, keď nebohého navštevovali v partizánskej nemocnici, boli veľmi smutné zážitky a pohľady. Tá smrť bola pre nich veľmi traumatizujúca. Tri mesiace boli vo veľkých obavách, aby mamin druh prežil. Keď bol v nemocnici, tak mal dekubity 3 až 4 stupňa, toto videl, mal ich na členkoch a kostrčovej kosti, pretože nemal obviazané členky, ani dekubitný matrac a on ho videl s viacnásobnými zlomeninami rebier sedieť v kresle. Keď videl, ako sa zhoršuje jeho zdravotný stav, tak to ho podnietilo, že osobne išiel do Bratislavy na úrad. Snažil sa mu zabezpečiť vyššie odborné pracovisko v Bratislave. Zabezpečil MUDr. Haruštiaka - hrudníková chirurgia Bratislava Ružinov, ktorý si následne od primára Krbušíka vyžiadal sonografické vyšetrenia, výsledky CT a bol svedkom toho, ako tento doktor bol šokovaný a odporučil okamžitú hrudnú drenáž, pretože nebohý mal zaliate pľúcnymi výpotkami a krvou pľúca. Toto odporučenie bolo odignorované nemocnicou a bolo zrealizované až po nejakých 6 - 7 dňoch, čo sa odzrkadlilo na zdravotnom stave. Po smrti maminho druha, bol prvou oporou jeho mamy, nemohla spávať, plakávala, brala tabletky na ukľúdnenie. Ako keby stratila zmysel života a zostala sama. Odzrkadlilo sa toto na jej zdravotnom stave, ona predtým nemala problémy s tlakom a krvou a po druhovej smrti už takého zdravotné problémy vznikli. Obdobný problém mal aj on, prekonal pred mesiacom zákrok na srdci, lebo mal arytmiu a mal vykonanú abláciu. Mama ostala na ňom závislá aj finančne, aj psychicky, pretože tým, že neboli s druhom zosobášení, tak nemá nárok ani na vdovský dôchodok a ona má svoj dôchodok iba 330,-€ mesačne. Teraz financuje celý chod domácnosti. Mama si myslela, že túto situáciu časom „stráví“, i napriek tomu mala depresie a plakávala a následne, ani nie po smrti druha, vyhľadala psychologičku a túto navštevuje doposiaľ. Najväčší problém po smrti jej druha boli tie súdne pojednávania s konateľom firmy, pre ktorú nebohý vykonával prácu „načierno“. Čo sa týka neposkytnutia zdravotnej lekárskej pomoci, resp. jej nedostatočného poskytnutia, je potvrdená dvomi inštitúciami - úradom a Ústavom foréznych expertíz.

12. Na pojednávaní dňa 19.09.2017 právny zástupca žalovanej žiadal pripojiť trestný spis OS Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/51/2014. K navrhovanému dôkazu právny zástupca žalobkyne uviedol, že už v žalobe zo dňa 30.06.2016 žalovaná mala vedomosť, že nebohý žiadal o poskytnutie zdravotnej starostlivosti nie bezdôvodne, ale z dôvodu úrazu, ktorý mu bol spôsobený 24.05.2013 a ohľadne ktorého bolo vedené trestné konanie pred OS Bánovce nad Bebravou. Nakoľko v priebehu viac ako roka nebolo nutné preukazovať uvedené tvrdenie žalobkyne, má za to, že je skutočnosť, že bolo vedené trestné konanie, preukazovať nadbytočné. Nebohý prišiel do nemocnice chorý, úraz mu bol spôsobený treťou osobou, čo nikto nevyvracia, avšak žalobkyňa sa domáha ochrany pred zásahom do jej práva na ochranu osobnosti práve z toho dôvodu, že nebohý nebol zo strany žalovanej „zachránený“ spôsobom, ako to predpokladá § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004. Práve príčinnú súvislosť vidí žalobkyňa v tom, že nakoľko bolo jednoznačne preukázané, že postup lekárov žalovanej nebol v súlade s týmto ustanovením, došlo k významnému zhoršeniu zdravotného stavu a práve toto významné zhoršenie zdravotného stavu spôsobené lekármi žalovanej, sa podpísalo na smrti. Protiprávny úkon je v danom prípade zistený, čo ostáva otvorené, je príčinná súvislosť a práve príčinnú súvislosť opisuje žalobkyňa v žalobe, aj v podaní zo dňa 18.11.2016 tak, že „včasné nevykonanie zákrokov“, ktoré boli vytknuté Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou znalcami Ústavu foréznych expertíz a konštatované aj v záveroch rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní, vylúčilo alebo oslabilo možnosť vykonania a účinok zákroku, ktorý bol vykonaný následne.

13. Dňa 18.10.2017 bolo tunajšiemu súdu doručené oznámenie o vstupe do konania Generali poisťovne, a.s., ako intervenienta na strane žalovanej.

14. Dňa 25.01.2018 doručila žalovaná návrh na vykonanie dôkazov - pripojenie civilného spisu OS Bánovce nad Bebravou o náhradu nemajetkovej ujmy, v tomto konaní sa domáhala žalobkyňa nemajetkovej ujmy voči odsúdenému O. S..

15. Dňa 06.03.2018 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie žalobkyne označené ako návrh na vykonanie dôkazov. Poukázala na judikatúru KS v Košiciach sp. zn. 6Co/197/2015, Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30 Cdo 41/2017 a sp. zn. 25 Cdo 1628/2013 a uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 1919/08.

16. Dňa 20.03.2018 doručil intervenient prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie v ktorom uviedol, že je toho názoru, že zdravotná starostlivosť bola nebohému poskytovaná riadne a správne. Uznáva, že znalecká organizácia v znaleckom posudku skonštatovala určité pochybenia zo strany žalovanej, ale tieto pochybenia nemali priamy následok s úmrtím nebohého. Žalobkyňa teda neuniesla

dôkazné bremeno, keď nepreukázala, že by k úmrtiu nebohého došlo výlučne v dôsledku protiprávneho úkonu žalovanej spočívajúcom v neposkytnutí zdravotnej starostlivosti lege artis. Na margo výšky uplatnenej náhrady konštatuje, že pri určení výšky treba brať do úvahy tzv. kritéria náhrady. Vzhľadom na uvedené žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

17. K vyjadreniu žalobkyne doručenému súdu dňa 06.03.2018 sa intervenient vyjadril podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.03.2018 tak, že je potrebné zdôrazniť, že závery rozhodnutí súdov, na ktoré žalobkyňa poukazuje, súčasne pre úspech žalobkyne predpokladajú nepochybné preukázanie. že nesprávne poskytovanie zdravotnej starostlivosti bolo podstatnou a dôležitou príčinou zhoršenia zdravotného stavu nebohého, resp. rozhodujúcim a vyvolávajúcim činiteľom nevratného poškodenia jeho zdravia, a to do takej miery, že práve a výlučne toto zhoršenie zdravotného stavu (z dôvodu nesprávneho poskytovania zdravotnej starostlivosti), následne viedlo k úmrtiu. V danom prípade však zo záverov znaleckého posudku predloženého samotnou žalobkyňou jednoznačne a bez pochýb vyplýva, že pochybenia v poskytovaní zdravotnej starostlivosti nemali absolútne žiadny vplyv na vznik následku v podobe úmrtia, inak povedané, ak by aj lekári žalovaného nepochybili pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti a vykonali by aj tie zdravotné úkony. na ktoré znalecká organizácia vo svojom posudku poukazovala, šanca alebo prognóza nebohého na úplné vyliečenie, predĺženie jeho života či odvrátenie smrti bola vzhľadom na rozsah zranení. ktoré nebohý pri pracovnom úraze utrpel ako aj z dôvodu existencie viacerých ochorení, ktorými trpel, pomerne nízka.

18. K vyjadreniu žalobkyne doručenému súdu dňa 06.03.2018 sa žalovaná vyjadrila podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.04.2018 tak, že v žalobkyňou uvedených konaniach sa súdy vždy zaoberali príčinnou súvislosťou a vždy nakoniec došlo k preukázaniu príčinnej súvislosti. Príčinná súvislosť medzi úmrtím nebohého a poskytovanou zdravotnou starostlivosťou je vylúčená. K oznámeniu úradu zo dňa 12.02.2018 uviedol, že ide len o konštatovanie úradu, že nezistil žiadne novú skutočnosti a teda nie je potrebné vykonať nový dohľad.

19. Na pojednávaní dňa 17.04.2018 právny zástupca intervenienta uviedol, že sa k veci vyjadrili písomne a v celom rozsahu odkazuje na dve písomné vyjadrenia. Má za to, že žaloba nie je dôvodná, nakoľko z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný poskytol zdravotnú starostlivosť nebohému správne, čo potvrdzujú jednak znalecký posudok predložený žalobkyňou, ako aj závery úradu, pričom v podrobnostiach sa k uvedenej otázke vyjadrili. Z uvedeného dôvodu žiada žalobu zamietnuť.

20. Na pojednávaní dňa 17.04.2018 právny zástupca žalobkyne uviedol, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že na nebohom boli vykonané dva druhy protiprávnych konaní. Jedno protiprávne konanie zo strany O. S., ako konateľa spoločnosti Road Group s.r.o. zodpovedného za riadny a bezpečný výkon stavebnej činnosti a druhé protiprávne konanie bolo protiprávne konanie žalovanej konštatované úradom a príslušnými orgánmi činnými v trestnom konaní, ktorí napriek tomu, že nevzhliadli naplnenie subjektívnej stránky trestného činu, konštatovali porušenia zo strany žalovanej. V tejto súvislosti tak, ako žalovaná, aj žalobkyňa poukazuje na ust. § 193 CSP, veta posledná, z ktorého vyplýva, že súd je viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný správny delikt postihnutý podľa osobitného predpisu, čo bolo preukázané príslušnými rozhodnutiami úradu. V každom prípade poukazuje na rozhodnutia súdov, z ktorých napr. OS Topoľčany, KS Nitra citované v tomto konaní došlo taktiež k dvom skutkom, jednak zo strany trestnoprávnej zodpovednosti páchateľa na zdraví poškodeného a jednak zo strany porušenia povinnosti zdravotníckych pracovníkov a aj napriek tomu, že aj v tomto prípade nebolo začaté trestné stíhanie, súd konštatoval nárok na zadosťučinenie z titulu zásahu do ochrany osobnosti pozostalých. Poukazuje, že v danom prípade nie je potrebné 100%-ne preukazovať príčinnú súvislosť tak, ako aj v ostatných prípadoch citovaných súdnych rozhodnutí je na mieste prijať realistickejší výklad spôsobenia škody, ktorý by vyrovnával slabšie postavenie žalobkyne. Má za to, že je potrebné chrániť pacientovo základné právo na zdravotnú starostlivosť, ktoré v danom prípade bolo jednoznačne porušené, ako aj právo na život. Tiež poukazuje, že v danom prípade je žalovaná poistená za zodpovednosť za škodu, resp. finančné zadosťučinenie a v prípade, ak súd určí zodpovednosť, náhrada bude krytá poistným plnením, čím nedôjde k ohrozeniu poskytovania zdravotnej starostlivosti s ohľadom na finančné zaťaženie žalovanej.
21. Na pojednávaní dňa 17.04.2018 právny zástupca žalovanej uviedol, že už žalobkyňa bola za smrť svojho druha odškodnená v zmysle Dohody o urovnaní medzi ňou a vinníkom škodnej udalosti p. X, ktorý bol aj odsúdený v trestnom konaní a tiež jeho zamestnávateľom a nemôže si preto obdobný nárok uplatňovať aj v tomto konaní, pretože by išlo o právny úkon, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi tak,

ako to má na mysli § 3 ods. 1, 2 OZ. Predmetom tohto konania je náhrada nemajetkovej ujmy. Pri teórii straty šancí je vylúčené, aby sa použila pri náhrade nemajetkovej ujmy. Podľa jeho názoru, za prečin usmrtenia bol právoplatne odsúdený páchateľ a už v tomto konaní od žalovanej nemá nárok žiadať žalobkyňa uspokojenie, keďže takýto nárok si už riešila voči subjektu, ktorý bol za usmrtenie druha žalobkyne právoplatne odsúdený.

22. V záverečnom stanovisku doručenom tunajšiemu súdu dňa 14.05.2018 intervenient uviedol, že z dokazovania vykonaného súdom má za to, že žaloba žalobkyne, ktorou sa domáha, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 20.000 €, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, dôvodná nie je. Je toho názoru, že zamestnanci žalovanej, ktorí poskytovali nebohému zdravotnú starostlivosť počas jeho hospitalizácie na chirurgickom oddelení žalovaného v dňoch od 24.05.2013 do 28.05.2013, a následne na OAIM oddelení žalovaného v dňoch od 28.05.2013 do 19.07.2013, vykonali všetky adekvátne vyšetrenia a postupovali pri poskytovaní liečebnej starostlivosti v rámci diagnostického procesu už od jeho začiatku v súlade so známymi poznatkami lekárskej vedy a možnosťami dostupných diagnostických metód. Čo sa týka zdravotnej starostlivosti poskytovanej nebohému na chirurgickom oddelení žalovanej, v konaní poukazoval najmä na závery úradu obsiahnuté v Protokole č. 825/2013 zo dňa 14.02.2014, j.č. PO 1681/2013, ktoré potvrdili, že zdravotná starostlivosť bola nebohému zo strany žalovanej poskytnutá riadne a včas, teda správne, t.j. lege artis. Čo sa týka poskytovania zdravotnej starostlivosti nebohému na OAIM oddelení žalovaného, v priebehu konania poukazoval na závery listinného dôkazu - znaleckého posudku č. 195/2015 znaleckej organizácie: Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., ktoré preukázali, že zo strany žalovaného nedošlo k protiprávnemu konaniu v podobe poskytovania zdravotnej starostlivosti non lege artis. Pokiaľ ide o zistené nedostatky v poskytovaní zdravotnej starostlivosti, tak úrad, ako aj znalecká organizácia vyjadrili jednoznačný záver, že tieto nedostatky nemajú žiadnu priamu príčinnú súvislosť s úmrtím nebohého. Na margo uvedeného uvádza, že bližšie odôvodnenie uvedených tvrdení je obsiahnuté v písomných vyjadreniach, na ktoré na tomto mieste odkazuje. Pokiaľ žalobkyňa v priebehu konania predostierala úvahu, že príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného v podobe poskytovania zdravotnej starostlivosti non lege artis a úmrtím nebohého, nie je potrebné preukazovať „stopercentne", ale postačí iba preukázanie možnosti, v tejto súvislosti zdôrazňoval, že uvedené tvrdenie je síce pravdou, avšak žalobkyňa opomína ten fakt, že pre úspech v spore je potrebné nepochybné preukázanie, že nesprávne poskytovanie zdravotnej starostlivosti bolo podstatnou a jedinou príčinou úmrtia nebohého. V danom prípade však zo záverov znaleckého posudku predloženého samotnou žalobkyňou jednoznačne a bez pochýb vyplýva, že pochybenia v poskytovaní zdravotnej starostlivosti nemali absolútne žiadny vplyv na vznik následku v podobe úmrtia nebohého. Inak povedané, ak by aj lekári žalovaného nepochybili pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti a vykonali by aj tie zdravotné úkony, na ktoré znalecká organizácia vo svojom posudku poukazovala, šanca alebo prognóza nebohého na úplné vyliečenie, predĺženie jeho života či odvrátenie smrti bola vzhľadom na rozsah zranení, ktoré nebohý pri pracovnom úraze utrpel ako aj z dôvodu existencie viacerých ochorení, ktorými trpel, pomerne nízka. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy za zásah clo jej osobnostných práv - práva na ochranu súkromného a rodinného života, smrťou jej životného partnera, v priebehu konania bolo preukázané, že uvedený zásah už bol „odčinený“. Žalobkyni totiž p. X.XXX, osoba, ktorá spôsobila svojim protiprávnym konaním pracovný úraz nebohého, v dôsledku ktorého následne zomrel a ktorá bola za toto konanie v trestnom konaní uznaná vinným z prečinu usmrtenia, zaplatil sumu 8.500 € titulom náhrady nemajetkovej ujmy. Už uvedená skutočnosť sama o sebe znamená, že žalovaný nemôže byť zodpovedným subjektom za zásah do osobnostných práv žalobkyne spôsobený smrťou jej životného partnera, keďže k úmrtiu došlo v príčinnej súvislosti s predchádzajúcim pracovným úrazom a nie v dôsledku (ne)správne poskytnutej zdravotnej starostlivosti zo strany žalovanej. S poukazom na vyššie uvedené, ako aj na vyjadrenia prednesené zo strany intervenienta v priebehu konania, považuje žalobou uplatnený nárok žalobkyne voči žalovanej za nedôvodný, a preto žiada, aby súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobkyňu k povinnosti zaplatiť náhradu trov konania v rozsahu 100%.

23. V záverečnom stanovisku doručenom tunajšiemu súdu dňa 04.06.2018 žalobkyňa uviedla, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že boli zistené nedostatky v poskytovaní zdravotnej starostlivosti jednak úradom a jednak zo znaleckého posudku. Zároveň pochybenie žalovanej konštatovali aj orgány činné v trestnom konaní, napriek tomu, že trestné stíhanie bolo zastavené. Pri preukázaní príčinnej súvislosti odkázala na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci O. E. proti Rusku a Elsholz proti Nemecku a už skôr spomínané rozhodnutia. S poukazom na vyššie uvedený právny stav je žalobkyňa toho názoru, že na preukázanie príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a

následkom postačuje aj možnosť, že v prípade ak by bola pacientovi poskytnutá správna zdravotná starostlivosť, mohlo dôjsť k záchrane jeho života. Žalobkyňa je toho názoru, že počas hospitalizácie nebohého sa žalovaná dopustila protiprávneho konania. Je nepochybné, že konaním žalovanej došlo k zhoršeniu zdravotného stavu nebohého, ktorého následkom bola jeho smrť, a to z dôvodu ne využitia všetkých dostupných medicínskych možností na záchranu života pacienta. Nakoľko žalobkyňa bola svedkom poskytovania zdravotnej starostlivosti žalovanou, u tejto nečinnosť žalovanej vyvolával pocity beznádeje a krivdy. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne , ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy. Zlyhaním pracovníkov žalovanej došlo k opaku, keď namiesto predĺženia života druha žalobkyne došlo k tak závažnému následku ako je úmrtie. Žalobkyňa je toho názoru, že pracovníci žalovanej nevyužili všetky dostupné medicínske možnosti na záchranu života pacienta a že nepostupovali bezchybne pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti. Konaním žalovanej došlo k neoprávnenému zásahu do práva na súkromie žalobkyne. Žalobkyňa smrťou nebohého začala mať zdravotné problémy, trpí úzkosťou, depresívnymi stavmi, musela vyhľadať odbornú pomoc. K záverečnému stanovisku intervenienta uviedla, že nesúhlasí s jeho tvrdením, že pracovníci žalovanej nepochybili a takisto uvádza, že napriek tomu, že jej bola uhradená nemajetková ujma zo strany p. S., to neznamená, že nemá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy voči žalovanej, ktorá porušením práva na poskytnutie zdravotnej starostlivosti neoprávnene zasiahla do práva žalobkyne. V prípade nevyhovenia žalobe žiada vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa náhradu trov konania žalovanej a intervenientovi nepriznať. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa preukázala svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, žiada žalobe v celom rozsahu vyhovieť a zaviazať žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 20.000 € a zároveň priznať žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.
24. V záverečnom stanovisku doručenom tunajšiemu súdu dňa 08.06.2018 žalovaná uviedla, že poukazuje na písomné podanie zo dňa 30.08.2016. Žalobkyňa nevyvrátila tvrdenia žalovanej a jej tvrdenia zostali len v polohe tvrdení a predpokladov. Žalovaná sa žiadneho protiprávneho úkonu nedopustila. K úmrtiu nebohého došlo v príčinnej súvislosti s predchádzajúcim úrazom. Preto neexistuje príčinná súvislosť medzi poskytnutou zdravotnou starostlivosťou žalovanou a následkom úmrtia nebohého. V tomto poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu SR. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno keď príčinnú súvislosť nepreukázala. V trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou bolo konštatované, že smrť nebohého svojím konaním spôsobil M. S.. Z uvedeného dôvodu viedla žalobkyňa civilný spor vedený na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 5C/25/2016, ktorý skončil dohodou o urovnaní, v zmysle ktorého jej bola vyplatená suma 8.500 €. Žalobkyňa sa domáha odškodnenia porušenia toho istého práva, spôsobeného tou istou udalosťou, ktorá už bola odškodnená. S postupom, aby súd v prípade zamietnutia žaloby prihliadal na dôvody hodné osobitného zreteľa nesúhlasí. Jednak nesúhlasí s preukázaním sociálnej a majetkovej situácie žalobkyne, ktorá neuviedla, že jej bola vyplatená suma 8.500 € a takisto má za to, že žalobkyňa vedela, že ňou tvrdený nárok jej už raz bol odškodnený. Preto žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania v plnej výške.

25. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou a žalovanou, obsahom spisového materiálu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/51/2014, a zistil nasledujúci skutkový stav:

26. Oznámenie o úmrtí na č.l. 10: vyplýva z neho, že nebohí zomrel dňa W. v Ilave.

27. Protokol úradu č. 480/2014, j. č. PO 886/2014 zo dňa 28.07.2014 na č.l. 11 až 13: vyplýva z neho, že podnetom bolo podanie syna žalobkyne na preverenie správnosti poskytnutia zdravotnej starostlivosti zo strany lekárov FN Trenčín. Výkonom dohľadu neboli zistené nedostatky v zmysle porušenia § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z.

28. Protokol úradu č. 481/2014, j. č. PO 886/2014 zo dňa 28.07.2014 na č.l. 14 až 19: vyplýva z neho, že podnetom bolo podanie syna žalobkyne na preverenie správnosti poskytnutia zdravotnej starostlivosti zo strany Nemocnice s poliklinikou Ilava, n.o. Výkonom dohľadu neboli zistené nedostatky v zmysle porušenia § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z.

29. Protokol úradu č. 825/2013, j. č. PO 1681/2013 zo dňa 14.02.2014 na č.l. 17 až 20: vyplýva z neho, že podnetom bolo podanie syna žalobkyne na preverenie správnosti poskytnutia zdravotnej starostlivosti zo

strany žalovanej. Výkonom dohľadu boli zistené nedostatky: 1. Nebola realizovaná fibronbronchoskopia, pričom bola indikácia fibrobronchoskopie, z dôvodu terapeutického aj diagnostického 2. U pacienta s úrazom hlavy a hrudníka s prejavmi diabetu a hnačiek neboli využité možnosti konziliárnej spolupráce diabetológa, pneumológa, infektológa, gastroenterológa, 3. RTG kontrola nálezu hrudníku nebola vykonaná v dostatočných intervaloch, 4. Bolo potrebné opakovane konzultovať pracovisko hrudnej chirurgie, 5. Drenáž hrudníka odporučená hrudným chirurgom 26.06.2012 bola realizovaná až 03.07.2012, pričom bolo obojstranne spolu vydrénovaných 2630 ml. Zdravotná starostlivosť pacientovi nebola poskytnutá v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z.
30. Rozhodnutie úradu č.k. ZS 302/00003/2014/R zo dňa 04.08.2015 na č.l. 21 až 26: vyplýva z neho, že úrad rozklad žalovanej zamieta a rozhodnutie o uložení pokuty č.k. ZS 302/00003/2014/R zo dňa 28.07.2014 potvrdzuje.

31. Trestné oznámenie zo dňa 11.06.2014 na č.l. 27 až 29: vyplýva z neho, že žalobkyňa podala trestné oznámenie na neznámeho páchateľa, pravdepodobne zamestnancov nemocníc pre podozrenie zo spáchania trestného činu usmrtenia podľa § 149 ods. 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z.z.

32. Zápisnica o výsluchu svedka ČVS: ORP-189/VYS-PE-2014 zo dňa18.09.2014 na č.l. 30 až 32: vyplýva z nej, že bola vypočutá svedkyňa I. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorá uviedla rovnaké skutočnosti, ako vo výpovedi na pojednávaní tunajšieho súdu konanom dňa 09.05.2017.

33. Znalecký posudok č. 195/2015 k spisu ČVS: ORP-189/VYS-PE-2014 na č.l. 33 až 39: vyplýva z neho, že príčinou smrti nebohého bol napriek časového odstupu predchádzajúci úraz. Znalecká organizácia ako postup non lege artis označila postup lekárov žalovanej, ktorí nevenovali dostatočnú pozornosť príznakom krvácania do dutiny hrudnej. U nebohého neboli podniknuté všetky úkony na zastavenie krvácania a objem podaných transfúzií bol nedostatočný. Nie je však možné uviesť, či by v prípade vykonania týchto úkonov došlo k zmene klinického vývoja pacienta, teda že by nedošlo k úmrtiu pacienta. Znalecká organizácia sa zároveň stotožnila s konštatovaním úradu, že zistené nedostatky v poskytovaní zdravotnej starostlivosti neboli v priamej príčinnej súvislosti s úmrtím pacienta. Záverom znalecká organizácia konštatovala, že žalovanou došlo k neposkytnutiu správnej zdravotnej starostlivosti, teda k postupu non lege artis, ktorého následkom došlo k významnému zhoršeniu zdravotného stavu pacienta, ale toto pochybenie nemalo priamy následok - úmrtie pacienta. Pravdepodobnosť úmrtia pri takýchto zraneniach je aj v prípade bez uvedených pochybení vysoká.

34. Uznesenie OR PZ Partizánske ČVS: ORP-189/VYS-PE-2014 zo dňa 24.08.2015 na č.l. 40 až 43: vyplýva z neho, že trestné stíhanie bolo zastavené, pretože skutok nie je trestným činom. V odôvodnení uvádza, že zo znaleckého posudku vyplýva, že došlo k postupu non lege artis zo strany žalovanej, ale tieto pochybenia nemali príčinnú súvislosť so smrťou nebohého.

35. Uznesenie Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou č.k. Pv 303/14/3301-37 zo dňa 24.09.2015 na č.l. 44 až 46: vyplýva z neho, že bola zamietnutá sťažnosť poškodenej (žalobkyne), z dôvodu nedôvodnosti sťažnosti. Z odôvodnenia vyplýva, že nie je možné vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť za smrť nebohého, pretože napriek zisteným pochybeniam, tieto nemali za následok smrť nebohého.

36. Lekárska správa zo dňa 09.05.2015 vypracovaná PhDr. Janou Prekopovou na č.l. 48 až 49: vyplýva z nej, že žalobkyňa na smrť nebohého reaguje veľmi zle. Počas jeho pobytu v nemocnici cítila bezmocnosť a nebola spokojná s poskytovanou zdravotnou starostlivosťou a postupom lekárov. Má všetko stále pred očami, prežíva živé spomienky, úzkosť. Keď o tomto rozpráva je lakrimozna, úzkostná, uvádza, že sa jej pohoršilo spanie a chuť do jedla. Opätovne pociťuje bezmocnosť, pritom stačilo, aby sa k jej druhovi slušnejšie a úctivejšie správali. Je presvedčená, že veľa vecí bolo urobených mylne, priam naschvál. Zo záverov je konštatovaná hranica stredne silnej depresie, obava z budúcnosti, zvýraznená plačlivosť, emočná instabilita, predráždenosť, strata záujmov. Z ďalšej správy vyplýva, že sa stav žalobkyne nezlepšil, má premenlivé nálady, nechce sa jej žiť, neustále myslí na okolnosti úmrtie partnera aj ke´d sa snaží inak zabaviť, zamestnať, čo bolo aj predmetom sedenia.

37. Lekárska správa zo dňa 04.04.2017 na č.l. 150: vyplýva z nej, že stav žalobkyne sa nezlepšil, s blížiacim sa termínom pojednávania kolísanie nálad, stavov úzkosti, až paniky. Zle toleruje samotu, hlavne keď ide spať. Problém so spánkom, veľa premýšľa, menej prijíma stravu, všetko sa jej vybavuje.

38. Lekárske správy vypracované MUDr. Klárou Grygovou na č.l. 153 až 159: vyplýva z nich, že žalobkyňa trpí fibriláciou predsiení, chronologickou ischemickou chorobou srdca a benígmou primárnej artériovej hypertenzie bez prejavov hypertenznej krízy.

39. Evidenčný list dôchodkového poistenia na č.l. 161: z neho vyplýva, že nebohý bol zamestnaný v spoločnosti VOTEP, s.r.o. od 25.06.2007 do 30.09.2012.

40. Obsah spisu 3T/51/2014, najmä rozsudok z č.l. 625 a uznesenie Krajského súdu z č.l. 662: vyplýva z neho, že rozsudkom č.k. 3T/51/2014-625 zo dňa 18.08.2016 bol obžalovaný p. Adámik uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/107/2016-662 zo dňa 09.01.2017 bolo odvolanie obžalovaného zamietnuté. Rozsudok súdu prvého stupňa tak nadobudol právoplatnosť dňa 09.01.2017.

41. Poistná zmluva č. XXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalovanou a intervenientom dňa 31.01.2013na č.l. 191 až 195: vyplýva z nej, že predmetom tejto zmluvy je poistenie v rozsahu podľa Všeobecných poistných podmienok poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú v súvislosti s výkonom vybraných činností poisteného VPP PZ 08, pre prípad stanovenej zodpovednosti poisteného za škodu vzniknutú inej osobe v súvislosti s výkonom poistených činností poisteného. Poistná suma je vo výške 500.000 € a štvrťročné poistné je vo výške 4.727 €. Súd sa zároveň oboznámil so všeobecnými poistnými podmienkami zodpovednosti za škodu v súvislosti s výkonom vybraných činností posteného VPP PZ 08 a dodatkom č. 2 k poistnej zmluve.

42. Dohoda o urovnaní zo dňa 27.06.2017 na č.l. 258: vyplýva z nej, že p. N. a spoločnosť ROAD Group, s.r.o. sa zaviazali spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 8.500 € z titulu náhrady nemajetkovej ujmy.

43. Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života a každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

44. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka /ďalej len „OZ“/, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

45. Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

46. Podľa § 13 ods. 2, ods. 3 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

47. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov /ďalej len „zákon o poskytovaní zdravotnej starostlivosti“/, poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými postupmi na výkon prevencie, štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu pacienta.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

50. Ochrana práva na súkromie zahŕňa širokú ochranu intímnej sféry, vnútorného myšlienkového, či citového života človeka, jeho život v rodine, vo vzťahu k inej osobe, s ktorou je v úzkom citovom, priateľskom alebo obdobnom vzťahu. Svojím spôsobom ide o základné osobnostné právo, pretože zásahy do práva na meno, podobu, prejavy osobnej povahy či telesnú integritu sa zväčša bezprostredne dotýkajú aj vnútornej, intímnej sféry fyzickej osoby. Ochrana intímnej sféry je chránená všeobecne. To znamená, že o porušenie práva na ochranu osobného súkromia ide aj v tých prípadoch, keď ide o pravdivé tvrdenia zasahujúce do intímnej sféry fyzickej osoby. Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený. Neoprávnený zásah musí byť spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby z hľadiska jej postavenia v spoločnosti.

51. Občianskoprávna ochrana osobnosti (na rozdiel od administratívnoprávnej a trestnoprávnej ochrany) je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe. Z toho vyplýva, že na vznik zodpovednosti sa nevyžaduje subjektívny predpoklad v podobe zavinenia toho, kto neoprávnený zásah do osobnostného práva vykonal. Pokiaľ by však v dôsledku neoprávneného zásahu vznikla škoda, uplatnenie ďalšieho druhu občianskoprávnej zodpovednosti, t.j. zodpovednosti za škodu podľa § 420 a nasl., je viazané na existenciu zavinenia subjektu zásahu.

52. Ochrana osobnosti prináleží každej fyzickej osobe ako subjektu práva. Z povahy veci vyplýva, že sa týka iba fyzických osôb. Na uplatnenie práva na ochranu osobnosti je aktívne legitimovaná vždy tá fyzická osoba, voči osobnosti ktorej neoprávnený zásah smeroval.
53. Občiansky zákonník v § 13 ods. 2 umožňuje priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej účelom je vyvážiť a zmierniť nemajetkovú ujmu peňažnou formou a plní tiež satisfakčnú funkciu. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká predovšetkým vtedy, keď morálna satisfakcia ako rýdzo osobné právo, na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv nestačí. Predpokladmi vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy sú: existencia ujmy, porušenie právnej povinnosti, resp. protiprávny úkon, príčinná súvislosť medzi touto ujmou a protiprávnym konaním. Pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia sú stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd vždy vychádzať - a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za akých došlo k neoprávnenému zásahu. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sa preto v zmysle § 13 ods. 3 OZ stáva predmetom voľného uváženia súdu. Súd pritom musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu a opierať sa o konkrétne a preskúmateľné hľadiská. Z hľadiska skutkových okolností, z ktorých žalobkyňa v predmetnom konaní vyvodzuje svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, treba poukázať predovšetkým na to, že do rámca vymedzeného ustanoveniami § 11 až 13 Občianskeho zákonníka patrí právo na súkromie zahŕňajúce širokú oblasť súkromia fyzickej osoby (najmä jej súkromného života, intímnej a rodinnej sféry, vnútorného myšlienkového a citového života). Súčasťou súkromného života je nepochybne tiež rodinný život zahrňujúci vzťahy medzi blízkymi. Podstatou rodinného života je oprávnenie fyzickej osoby utvárať, udržiavať a rozvíjať vzťahy medzi členmi rodiny založené na silných citových väzbách.

54. Dôsledkom každého neoprávneného zásahu do práv chránených ustanovením § 11 OZ je ujma. Podaním žaloby na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sleduje fyzická osoba priznanie materiálnej satisfakcie. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch môže súd podľa § 13 ods. 2 OZ priznať vtedy, ak by morálna satisfakcia nebola postačujúca. Tiež je významná tá skutočnosť, či vzniknutá nemajetková ujma spočíva len v ohrození alebo už v porušení osobnosti fyzickej osoby. Návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia (satisfakčná žaloba) sleduje priznanie satisfakcie občanovi, ktorého osobnostné právo bolo porušené so zreteľom na to, že zásah zvyčajne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu a žiadne z morálnych foriem zadosťučinenia podľa odseku 1 § 13 OZ nie je realizovateľné. Za závažnú ujmu je nutné kvalifikovať ujmu, ktorú je možné vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo ako aj vzhľadom k intenzite zásahu, jeho trvania, dopadu a dôsledkov treba považovať za ujmu značnú. Pritom nie sú rozhodujúce subjektívne pocity poškodenej osoby, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetná ujma v tej istej situácii bola vnímaná každou inou fyzickou osobou.

55. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia sumy 20.000 € z titulu náhrady nemajetkovej ujmy voči žalovanej. Žalobu odôvodnila tým, že porušením povinností zamestnancov žalovanej došlo k úmrtiu jej druha. Žalovaná sa bránila tvrdením, že k porušeniu povinnosti zo strany žalovanej nedošlo, a aj v prípade porušenia povinnosti zo strany žalovanej nie je smrť druha žalobkyne v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti, teda, že k úmrtiu druha žalobkyne nedošlo z dôvodu porušenia povinnosti zo strany žalovanej.

56. Po vykonanom dokazovaní súd zistil tento skutkový stav: Dňa 24.05.2013 došlo k zraneniu druha žalobkyne, ktorý bol následne s ťažkými zraneniami prevezený na oddelenie jednotky intenzívnej starostlivosti chirurgického oddelenia žalovanej. Následne bol dňa 28.05.2013 preložený na oddelenie anesteziológie a intenzívnej medicíny žalovanej. Dňa 19.07.2013 bol preložený na oddelenie tuberkulóznych a pľúcnych chorôb Fakultnej nemocnice v Trenčíne. Dňa 30.03.2013 bol druh žalobkyne preložený na oddelenie dlhodobo chorých Nemocnice s Poliklinikou Ilava, kde dňa 10.08.2013 zomrel. Tento skutkový stav ani strany sporu nesporovali.

57. Čo bolo medzi stranami sporné je tvrdenie žalobkyne, že v prípade, ak by bola jej druhovi poskytnutá zdravotná starostlivosť žalovanou riadne, včas a bezchybne, k úmrtiu jej druha by nemuselo dôjsť. Z predložených dôkazov, na ktoré sa odvolávajú tak žalobkyňa, ako aj žalovaná vyplýva, že úmrtie druha žalobkyne nebolo v príčinnej súvislosti so zanedbaním zdravotnej starostlivosti žalovanou. Súd sa v tomto prípade pridržiaval hlavne záverov znaleckého posudku č. 195/2015 vypracovaného znaleckou organizáciou v odbore zdravotníctva a farmácie Inštitútom forenzných medicínskych expertíz s.r.o., z ktorého vyplýva, že napriek časovému odstupu od úrazu, išlo v danom prípade o úmrtie v príčinnej súvislosti s predchádzajúcim úrazom. Zároveň uviedol, že nie je s istotou možné vysloviť predpoklad, ako by sa vyvíjal zdravotný stav pacienta ak by nebolo došlo k pochybeniu zo strany žalovanej, ale pravdepodobnosť úmrtia vzhľadom na zranenia bola pomerne vysoká. To bolo konštatované podobne aj Okresnou prokuratúrou a OR PZ Partizánske v rámci konania ČVS: ORP-189/VYS-PE-2014, ktorí zjavne vychádzali z predmetného znaleckého posudku.

58. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že má za preukázané, že smrť druha žalobkyne nastala v príčinnej súvislosti s úrazom, k záchrane druha žalobkyne by s najväčšou pravdepodobnosťou nedošlo ani v prípade správneho poskytnutia zdravotnej starostlivosti žalovanou. Súd nemôže brať do úvahy tvrdenie žalobkyne, že podľa jej názoru by sa jej druha podarilo zachrániť v prípade správneho poskytnutia zdravotnej starostlivosti, pretože znaleckou organizáciou boli zistené odlišné skutočnosti.

59. Je však potrebné dodať, že súd má z predložených dôkazov preukázané pochybenie v poskytnutí zdravotnej starostlivosti žalovanou. Súd v tomto prípade nebral do úvahy tvrdenie žalovanej, že podľa nej nedošlo z jej strany k žiadnemu pochybeniu, pretože tak ako vyplýva z protokolu č. 825/2013 j.č. PO 1681/2013 zo dňa 14.02.2014 vydaného úradom, rozhodnutia č.k. ZS 302/00003/2014/R zo dňa 04.08.2015 vydaného predsedníčkou úradu a znaleckého posudku došlo zo strany žalovanej k tomu, že pacientovi nebola poskytnutá zdravotná starostlivosť v súlade s ustanovením § 4 ods. 3 zákona o poskytovaní zdravotnej starostlivosti. V znaleckom posudku je dokonca konštatované, že došlo k postupu non lege artis, ktorého následkom došlo k významnému zhoršeniu zdravotného stavu pacienta. Zo strany úradu bola za toto porušenie žalovanej uložená pokuta. Je teda zjavné, že zo strany žalovanej došlo k porušeniu zákonnej (právnej) povinnosti, kedy nepostupovala v zmysle § 4 ods. 3 zákona o poskytovaní zdravotnej starostlivosti.

60. Súd preto následne skúmal, či žalobkyni vznikla ujma zo strany žalovanej práve tým, že nebola jej druhovi poskytnutá zdravotná starostlivosť lege artis. Žalobkyňa chodila svojho druha pravidelne navštevovať a videla jeho zhoršujúci sa zdravotný stav a pochybenia žalovanej. Z vykonaného dokazovania, hlavne z výpovede žalobkyne a svedkov súd zistil, že žalobkyňa spolu so svojím druhom tvorili spoločnú domácnosť 35 rokov. Ich spolužitie svedkovia označili ako harmonické, a zároveň uviedli, že nielen smrť druha žalobkyne, ale aj návštevy jej druha u žalovanej majú veľmi negatívny dopad na žalobkyňu.

61. Súd pri určení stavu žalobkyne vychádzal z toho, že žalobkyňa po strate druha začala navštevovať odbornú pomoc - psychológa. Zo správ psychológa súd zistil, že stav žalobkyne by sa dal zaradiť do stredne ťažkého stupňa depresie. Žalobkyňa prežíva flashbacky - živé spomienky, ako navštevovala jej druha u žalovanej a videla ho v zúboženom stave. Zo správ ďalej vyplýva, že žalobkyňa dobre nespí, nemá chuť do jedla, nič ju nebaví. Tento stav trvá už 5 rokov od úrazu jej druha a aj za takýto dlhší čas nedošlo k zlepšeniu. Aj to odzrkadľuje vzťah žalobkyne k jej druhovi, že ani po toľkých rokoch sa s jeho stratou nezmierila, stále cíti krivdu voči žalovanej, že mu nebola riadne poskytnutá zdravotná starostlivosť.

62. Súd vzhľadom na uvedené, teda má preukázané, že žalobkyni vznikla ujma. Zároveň má preukázané protiprávne konanie žalovanej (postup non lege artis), ktoré konštatovali tak znalecká organizácia ako aj úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Príčinnou súvislosťou neposkytnutím zdravotnej starostlivosti druhovi žalobkyne lege artis tak vznikla žalobkyni ujma. Táto ujma teda nevznikla žalobkyni tým, že by porušením povinnosti žalovanou došlo k úmrtiu jej druha, ale tým, že jej ujma vznikla sledovaním svojho druha ako sa čím ďalej tým viac trápi, zhoršuje sa jeho zdravotný stav a to v dôsledku porušenia povinností žalovanou. Žalobkyňa doteraz pri spomienkach na tieto návštevy cíti úzkosť a bezmocnosť. Týmto konaním bolo zásadným a nezvratným zásahom porušené právo žalobkyne na súkromie, pretože porušením povinnosti zasiahla žalovaná do intímnej sféry, vnútorného myšlienkového, či citového života človeka tým, že osobe vo vzťahu ku ktorej bola žalobkyňa v úzkom citovom, priateľskom alebo obdobnom vzťahu bolo spôsobené zhoršenie zdravotného stavu a tým aj spôsobené utrpenie, ktoré žalobkyňa pociťovala ako vlastné a dodnes sa s ním nevie vyrovnať.

63. V danom prípade, keďže následky zásahu žalovanej do osobnostného práva žalobkyne sú nereparovateľné a z hľadiska prostriedkov na ochranu už nebolo možné použiť upustenie od neoprávneného zásahu, alebo odstránenie následkov a s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy súd dospel k záveru, že do úvahy prichádza len možnosť vo forme primeraného zadosťučinenia v peniazoch. Takéto finančné zadosťučinenie môže aspoň prispieť k zmierneniu vzniknutého stavu.

64. Z predloženej dohody o urovnaní zo dňa 27.06.2017 uzatvorenej medzi žalobkyňou a p. S. a spoločnosťou ROAD Group, s.r.o. súd zistil, že p. S. a uvedená spoločnosť sa spolu so žalobkyňou dohodli, že žalobkyni zaplatia náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 8.500 € z titulu zásahu do jej osobnostných práv - práva na ochranu súkromia smrťou jej životného partnera, ktorý utrpel zranenia a zomrel v dôsledku konania p. S. a uvedenej spoločnosti. Žalovaná však smrť druha žalobkyne nespôsobila, preto súd považuje za nesprávne, aby vyhovel žalobe a priznal žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy v sume 20.000 €. Ako bolo spomenuté vyššie vykonaným postupom non lege artis bolo druhovi žalobkyne spôsobené zhoršenie jeho zdravotného stavu a na základe nesplnenia povinnosti bolo neoprávnene zasiahnuté do práva na súkromie žalobkyne. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd dospel k záveru, že keď za zásah do práv žalobkyne - spôsobenie smrti jej druhovi bola dohodnutá výška náhrady nemajetkovej ujmy v sume 8.500 €, primeranou náhradou nemajetkovej ujmy žalobkyni za zásah žalovanej do práva žalobkyne je suma 2.000 €. Súd preto zaviazal žalovanú na náhradu nemajetkovej ujmy žalobkyni vo vyššie uvedenej sume.

65. Pri uplatnení nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je žalobca povinný v návrhu na začatie konania uviesť jeho požadovanú výšku. Z povahy tohto nároku však vyplýva, že presné stanovenie výšky plnenia je závislé vždy od úvahy súdu. Je preto spravodlivé, aby až súdom prisúdená výška plnenia (nie žalobcom v návrhu uplatnená) bola braná za základ pre výpočet jednotlivých trov konania, vrátane tarifnej hodnoty pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v prípade, že strana je zastúpená advokátom, lebo až vtedy je známa hodnota sporu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v uznesení z 23. februára 2011, sp. zn. 5 M Cdo 7/2010). V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá aj systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, nie však v požadovanej výške. Ide o prípady, keď výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti, určenie, že bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a povinnosť žalovaného sa ospravedlniť priznané boli, ale náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch nebola priznaná v požadovanej výške.

66. Vzhľadom na vyššie uvedené súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.